

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/35/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4611207290
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madaraszová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4611207290.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka č. 5, IČO: 35 724 803, zastúpený advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka č. 5, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: C. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. - N. V., S. XXXX/XX, H. republika, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom Bratislava, Fedinova č. 9, IČO: 42 260 086, zastúpený advokátskou kanceláriou HKP Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Sasinkova č. 6, IČO: 36 727 334, o zaplatenie sumy 1.377,05 eura s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Topoľčany zo dňa 19. decembra 2012 č.k. 4C/18/2012-136, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa, v napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka m e n í tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, náhradu trov prvostupňového konania v sume 189,60 eura, právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane odporcu advokátskej kancelárii HKP Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Sasinkova č. 6, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania v sume 20,33 eura, právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka advokátskej kancelárii HKP Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Sasinkova č.6, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ō v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa rozhodol už len o trovách konania potom, čo pre späťvzatie návrhu navrhovateľom, bolo konanie vo veci samej zastavené uznesením Okresného súdu Topoľčany č.k. 4C/18/2012-81 zo dňa 06.06.2012 a výrok o náhrade trov konania , že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov (§ 146 ods. 1 písm. c) OSP) bol odvolacím súdom zrušený a vec bola súdu prvého stupňa vrátená na ďalšie konanie. Súd prvého stupňa opätovne o trovách konania rozhodol napadnutým tak, že odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu sa náhrada trov konania nepriznáva. Zároveň zamietol návrh vedľajšieho účastníka na strane odporcu na prerušenie konania. Súd prvého stupňa v súvislosti so stanoviskom súdu druhého stupňa vysloveného v uznesení č.k. 7Co/185/2012-126 zo dňa 28.09.2012 opätovne rozhodoval o náhrade trov konania a taktiež aj o návrhu vedľajšieho účastníka na strane odporcu na prerušenie konania, pričom dospel k záveru, že v zmysle § 146 ods.2 veta prvá OSP a § 150 ods.1 OSP odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu nie je možné priznať náhradu trov konania, pretože v zásade by síce mali právo na náhradu trov konania od navrhovateľa, keďže navrhovateľ späťvzatím návrhu zavinil zastavenie konania a k tomuto späťvzatiu návrhu zjavne došlo po tom, ako vedľajší účastník na strane odporcu vzniesol námietku premlčania proti pohľadávke uplatnenej navrhovateľom a nie z dôvodu, že by odporca splnil to, čoho sa navrhovateľ domáhal. Nepriznanie náhrady trov konania odporcovi odôvodnil tým, že odporcovi v súvislosti s týmto konaním žiadne trovy nevznikli a preto mu súd náhradu trov konania ani priznať nemohol. Nepriznanie náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu odôvodnil existenciou dôvodov hodným osobitného zreteľa, pre ktoré výnimočne nie je možné vedľajšiemu

účastníkovi na strane odporcu celkom priznať náhradu trov konania. Výnimočnosť súd prvého stupňa vzhľadom v okolnostiach danej veci. Je nepochybné, že vedľajší účastník má právo dať sa zastúpiť v občianskoprávnom konaní právnym zástupcom resp. advokátom, avšak súd spochybňuje účelnosť takto vynaložených trov právneho zastúpenia na strane právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, ktoré nespĺňajú to, že došlo k ich účelnému vynaloženiu. Napriek tomu, že v konaní došlo k zastúpeniu vedľajšieho účastníka advokátskou spoločnosťou, tak dôsledky uvedené v rovine náhrady trov konania v súdnom konaní nerezultujú v účelnosť takto vynaložených trov právneho zastúpenia, ktoré v konaní vedľajšiemu účastníkovi vznikli. Dôvodil tým, že v prípade vedľajšieho účastníka ide o paušálny vstup do konaní, v ktorých okrem spisovej značky a mena účastníka konania nemali žiadnu vedomosť o predmete konania a bez vedomosti spotrebiteľa o vstupe vedľajšieho účastníka, ktorého záujmy majú hájiť v danom spore. Pre uvedené dôvody súd prvého stupňa nepovažoval trovy konania vynaložené vedľajším účastníkom za účelne vynaložené, pretože zastúpenie združenia na ochranu spotrebiteľa právnym zástupcom je v rozpore so základnými princípmi, pre ktoré boli združenia vytvorené. Paušálne vstupy združení na ochranu občana ako spotrebiteľa do konaní, kde vystupujú v pozícii navrhovateľa rôzne právnické osoby, bez ohľadu na samotný stav a štádium, v ktorom sa konanie nachádza, vôľu odporcu a účelnosť úkonov vedľajšieho účastníka nepovažoval súd prvého stupňa za dôkaz o vôli a snahe týchto združení naplniť svoj cieľ, pre ktorý boli zriadené. Taktiež zohľadnil aj tú skutočnosť, že písomné podania právneho zástupcu vedľajšieho účastníka účtované ako jednotlivé úkony právnej služby sú vyhotovené vo všeobecnej rovine a svojim obsahom sa navzájom stotožňujú. Vychádzajúc z uvedeného súd prvého stupňa podľa § 150 ods.1 OSP využil moderačné právo v otázke priznania trov konania a rozhodol tak, že odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu nepriznal náhradu trov konania. Zároveň súd rozhodol o návrhu vedľajšieho účastníka na strane odporcu na prerušenie konania z dôvodu rozhodnutia prejudiciálnej otázky tak, že uvedený návrh zamietol, pretože povinnosť predložiť prejudiciálnu otázku Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev podľa článku 234 zmluvy o založení Európskeho spoločenstva platí len pre taký vnútroštátny súd, ktorý je súdom poslednej inštancie v konkrétnom spore alebo v inej právnej veci, t.j. súdom, proti rozhodnutiu ktorého nemožno podať žiaden opravný prostriedok (výnimkou z povahy veci je návrh na obnovu konania) a preto súd prvého stupňa nevidel dôvod na prerušenie konania, pričom vychádzal z uznesenia Ústavného súdu SR sp.zn. IV.ÚS 206/08 zo dňa 3.7.2008.

Proti tomuto uzneseniu vo výroku o náhrade trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník na strane odporcu. Namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvého stupňa. Podľa názoru vedľajšieho účastníka v danom prípade mal súd prvého stupňa o trovách konania rozhodnúť podľa § 146 ods. 2 prvej vety OSP a zisťovať, či návrh na začatie konania bol podaný dôvodne a či navrhovateľ svojím nedôvodne podaným návrhom nezavinil, že konanie sa muselo zastaviť. Tým, že navrhovateľ zobral návrh v celom rozsahu späť, zavinil že konanie sa muselo zastaviť, pričom sa tak nestalo pre správanie odporcu. Poukázal na to, že je občianskym združením založeným za účelom kolektívnej ochrany práv spotrebiteľov, ktorá sa realizuje prostredníctvom zastupovania spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní, či vstúpení do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 2 OSP. V nadväznosti na uvedené považoval stanovisko popierajúce význam právneho zastúpenia za účelové a zjavne nesprávne. Navyše výklad, ktorý by z uplatňovania práv vedľajšieho účastníka vylúčil možnosť dať sa právne zastúpiť, treba podľa vedľajšieho účastníka považovať za odporujúci zákonom Slovenskej republiky a tiež predpisom Európskej únie, pretože pri jeho aplikovaní by nebolo možné prostredníctvom združenia riadne, účelne a efektívne chrániť a presadzovať práva a oprávnené záujmy spotrebiteľov, a teda ani plniť základnú úlohu spotrebiteľského združenia. Zastal názor, že súd prvého stupňa svojím postupom a nepriznaním náhrady priamo poprel rovnosť podmienok v konkrétnom súdnom konaní, zasiahol do procesných práv vedľajšieho účastníka garantovaných okrem iného ust. § 93 ods. 4 OSP a znemožnil mu reálny výkon úloh spotrebiteľského združenia vymedzených zákonom. Ohľadne priznávania trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu poukázal na iné rozhodnutia odvolacích súdov SR. Na základe uvedeného žiadal uznesenie zmeniť v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania tak, že navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vrátane odvolacieho konania v celkovej výške 237,41 eura, resp. zrušiť uznesenie súdu v napadnutej časti a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka navrhol uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správne potvrdiť. Poukázal za to, že vedľajší účastník na strane odporcu musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych

konaniach v spotrebiteľských veciach. Navyše v zmysle ust. § 25 zákona č. 250/2007 Z.z. združenia na ochranu spotrebiteľa majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Podľa názoru navrhovateľa úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Uviedol, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Uviedol, že nevhliadol význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka, pretože samotnou úlohou združenia je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. Poukázal na to, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania vedľajší účastník nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade, pričom viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Svoje závery oprel aj o rozhodnutia iných odvolacích súdov SR. Záverom si uplatnil trovy odvolacieho konania .

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods.1 OSP), preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 1 OSP, a po prejednaní veci bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu je dôvodné.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že navrhovateľ sa návrhom doručeným prvostupňovému súdu dňa 12.09.2011 voči odporcovi domáhal zaplata sumy 1.377,05 eura spolu s príslušenstvom. Dňa 07.10.2011 vydal súd prvého stupňa vo veci platobný rozkaz č.k. 6RO/208/2011-23, ktorým uložil odporcovi, aby v lehote 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatil navrhovateľovi sumu 1.377,05 eura s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1.089,21 eura od 13. 04. 2007 do zaplata a nahradil trovy konania vo výške 366,09 eura, alebo aby v tej istej lehote podal odpor na súde. Uznesením č.k. 6RO/208/2011-32 súd prvého stupňa zrušil platobný rozkaz č.k. 6RO/208/2011 zo dňa 07.10. 2011 z dôvodu, že platobný rozkaz nebolo možné doručiť odporcovi do vlastných rúk. Listom zo dňa 25. 04. 2012 vstúpilo do konania Spotrebiteľské združenie OSA ako vedľajší účastník na strane odporcu a zároveň v písomnom vyjadrení vznieslo námietku premlčania. Súčasne právny zástupca vedľajšieho účastníka si uplatnil náhradu trov konania titulom trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby. Písomným podaním zo dňa 31.05.2012 navrhovateľ (č.l. 79 spisu) vzal návrh na začatie konania v celom rozsahu späť a konanie žiadal zastaviť. Uznesením č.k. 4C/18/2012-81 zo dňa 06.06.2012 súd prvého stupňa zastavil konanie, rozhodol o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi s tým, že o trovách konania rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V dôsledku včas podaného odvolania vedľajším účastníkom na strane odporcu v časti náhrady trov konania, Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací svojím uznesením zo dňa 28.09.2012 č.k. 7Co/185/2012-126 uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. V odôvodnení vyslovil záver, že dôvody rozhodnutia súdu prvého stupňa v časti o trovách konania boli zmätočné, pretože súd prvého stupňa v dôvodoch rozhodnutia poukazuje na ust. § 146 ods. 1, § 146 ods. 2 a § 150 OSP s tým, že v danej veci zistil dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré trovy konania odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi nepriznal, pričom v rozpore s týmto záverom, o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Po vrátení veci súd prvého stupňa rozhodol napadnutým rozhodnutím tak, že odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu sa náhrada trov konania nepriznáva a zároveň zamietol návrh vedľajšieho účastníka na strane odporcu na prerušenie konania.

Podľa § 137 OSP, trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 142 ods. 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 146 ods. 2 OSP, ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 150 ods. 1 OSP, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Ak došlo k zastaveniu konania (napríklad podľa ustanovenia § 96 ods.1 OSP v prípade, že navrhovateľ vzal účinne späť návrh na začatie konania), nemá zásadne žiadny z účastníkov (§ 146 ods. 1 písm. c/ OSP) právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku. Povinnosť nahradiť trovy zastaveného konania možno uložiť niektorému z účastníkov podľa § 146 ods. 2 OSP a to na základe prvej vety tohto ustanovenia tomu z účastníkov, ktorý zaviniť, že konanie muselo byť zastavené, a podľa druhej vety tohto ustanovenia odporcovi v prípade, že bol pre jeho správanie vzatý návrh späť, ktorý bol podaný dôvodne. K zastaveniu konania teda môže dôjsť v dôsledku procesného zavinenia niektorého z účastníkov. Dôvodnosť podania návrhu sa posudzuje procesne.

V posudzovanej veci navrhovateľ vzal po vznesení námietky premlčania vedľajším účastníkom návrh v celom rozsahu späť, pričom dôvod späťvzatia návrhu neuviedol. Tento dispozitívny úkon navrhovateľa bol dôvodom pre zastavenie konania. Z procesného hľadiska potom platí, že navrhovateľ procesne zaviniť zastavenie konania a je povinný nahradiť trovy konania odporcom a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcom podľa § 146 ods. 2 prvej vety OSP. Z obsahu spisu nevyplýva, že by odporcovi nejaké trovy vznikli, preto mu ich ani súd nepriznal. Je však nepochybné, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania vznikli titulom právneho zastúpenia advokátom, preto navrhovateľ, ktorý procesne zaviniť zastavenie konania vznikla povinnosť nahradiť mu trovy konania potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva.

Podľa § 93 ods. 2 OSP ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. V zmysle poznámky 10a) k tomuto ustanoveniu, osobitným predpis je aj zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov.

Vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností (§ 93 ods. 4 OSP).

Z vyššie citovaného ustanovenia § 93 ods. 2 OSP vyplýva, že v tých sporoch, ktoré majú povahu spotrebiteľských sporov sa môže konania zúčastniť na strane spotrebiteľa právnická osoba, ktorou je združenie podľa § 25 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Spotrebiteľské združenie OSA má oprávnenie v tomto spore vystupovať ako vedľajší účastník na strane odporcu a nemusí preukazovať právny záujem na jeho výsledku, pretože túto možnosť mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava obsiahnutá v ust. § 93 ods. 2 OSP. Vedľajší účastník má právo na právnu pomoc, ktorú je možné v rámci občianskeho súdneho konania zabezpečiť prostredníctvom právneho zastúpenia advokátom, a potom aj právo na náhradu trov konania v prípade, ak toto právo vznikne tomu účastníkovi, ktorého v konaní podporuje. Preto neobstojí argumentácia súdu prvého stupňa, ako ani navrhovateľa vo vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka, že v danej veci nešlo o účelne vynaložené trovy konania vedľajším účastníkom, keďže práve po vznesení námietky premlčania zo strany vedľajšieho účastníka došlo k späťvzatiu návrhu navrhovateľom.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v danej veci vedľajší účastník riadne hájil práva účastníka, na strane ktorého vystupuje a samotná okolnosť, či sa dá v konaní zastúpiť právnym zástupcom, je na voľbe vedľajšieho účastníka, pričom ani samotná skutočnosť, že úkony, ktoré uskutočnil právny zástupca vedľajšieho účastníka mohol uskutočniť aj vedľajší účastník, nemožno

považovať za dôvod, pre ktorý by bolo vylúčené, aby združenie bolo v konkrétnom konaní zastúpené právnym zástupcom.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podľa § 220 OSP zmenil a vedľajšiemu účastníkovi podľa § 146 ods. 2 vety prvej OSP priznal náhradu trov prvostupňového konania v celkovej sume 189,60 euro písomné vyjadrenie a námietka premlčania zo dňa 07.06.2012) podľa § 14 ods. 1 písm a), b) vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Výška tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby podľa § 10 ods. 1 vyhl. je 71,37 eura (vychádzajúc z tarifnej hodnoty 1.377,05 eura), k odmene patrí režijný paušál 7,63 eura (§ 16 ods. 3) a daň z pridanej hodnoty (20 % zo sumy 71,37 + 7,63) v sume 15,80 eura (§ 18 ods. 3) . Spolu za jeden úkon právnej služby patrí právnenmu zástupcovi vedľajšieho účastníka konania odmena 94,80 euro. Za účelne vynaložené trovy vedľajšieho účastníka považuje odvolací súd odmenu za dva úkony právnej služby, ktoré právny zástupca vedľajšieho účastníka poskytol t.j. sumu 198,60 euro (2x 71,37 + 2x7,63+2x 15,80) Takto vyčíslené trovy prvostupňového konania je navrhovateľ povinný zaplatiť právnenmu zástupcovi vedľajšieho účastníka (§ 149 ods. 1 OSP), v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia (§ 160 ods. 1 OSP).

V odvolacom konaní bol vedľajší účastník úspešný, preto mu vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP. Navrhovateľovi súd uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenie pozostávajúce z odmeny za jeden úkon právnej služby (písomné odvolanie) podľa § 10 ods. 1 a § 14 ods. 3 písm. b) vyhl. č. 655/2004 Z.z. v sume 20,33 eura, jeden úkon po 9,13 eura, (zo základnej tarifnej odmeny t.j. zo sumy 189,60), z režijného paušálu eura 7,81 (§ 16 ods. 3 vyhl.) a DPH (§ 18 ods. 3) v sume eura 3,39 eura (20% zo sumy 9,13 + 7,81). Celkove trovy odvolacieho konania predstavujú sumu 20,33 eura, ktorú je navrhovateľ povinný zaplatiť advokátovi zastupujúceho vedľajšieho účastníka (§ 149 ods. 1 OSP), v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia (§ 160 ods. 1 OSP).

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté senátom jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.